

مالک کهکشانی با توهم تاریخی! ؛ تراکتور عیبی چوخ

شکست تراکتور در مرحله پلی‌آف لیگ قهرمانان آسیا سومین باخت پیاپی این تیم با وجود حمایت حداکثری هوادارانش بود.

به گزارش اعتدال آذربایجان، دیدار آسیایی تراکتور در مقابل دیدگان نزدیک به ۸۰ هزار تماشاگر در شبی که می‌توانست با صعود، به یاد ماندنی تمام شود با سومین شکست پیاپی، به تلخ‌ترین شکل ممکن و ورود رسمی به بحران خاتمه یافت.

تراکتور علیرغم برخورداری از حمایت حداکثری هوادارانش با عملکرد ضعیف و دور از انتظار از رسیدن به مرحله گروهی لیگ قهرمانان آسیا بازماند تا زخم کهنه بی‌کفایتی‌ها در این تیم دوباره سر باز کند.

اما سرخ ناکامی جدید تراکتور از کجا بود؟ فارغ از بحث سعید آقایی و نقل‌وانتقالات، بی‌تردید کلید این ناکامی از مصاحبه محمدرضا زنوزی در صداوسیما زده شد جایی که او مدعی بلوغ مدیریتی بود اما با اظهارات نسنجیده‌اش فشار روانی زیادی را به تراکتور تحمیل کرد.

بیان این ادعا که بهترین تیم تاریخ لیگ برتر را بسته‌ام چنان عبث و پوچ به نظر می‌رسید که نه از طرف رقبا که بلکه حتی از سوی هواداران تراکتور نیز مورد تمسخر قرار گرفت.

تیمی که در نوک پیکان حمله خود بازیکنی نداشت و بدون مهاجم بسته شده بود، چطور می‌توانست بهترین تیم تاریخ باشد؟ یا اگر پست به پست بررسی کنیم کدام نقطه در تیم تراکتور به جز ریکاردو آلوز در حد بهترین لیگ بود؟

حال از این مورد که بگذریم، چرا مجری برنامه از ادعاهای واهی

زنوزی بی تفاوت عبور کرد؟ آیا جز این است که چنین اقداماتی شائبه تبلیغ و رپرتاژ را در اذهان عمومی متبادر میسازد؟

اینکه مالک متمول با افتخار به سینه خود میزد که پیشنهاد افزایش سهمیه بازیکنان خارجی را داده است اما هیچ بازیکن خارجی به تیمش اضافه نکرد، جای سوال نبود؟

یا کسی که مدعی بود با افزایش سهمیه و خرید بازیکنان خارجی می‌توان بازار نقل و انتقالات را کنترل و قیمت‌گذاری بازیکنان داخلی را از بین برد چرا به جای خارجی‌ها دست روی داخلی‌های لژیونر گذاشت؟

سوالات بی‌جوابی که قطعاً مالک باشگاه تراکتور پاسخ قانع‌کننده‌ای برای آن‌ها نخواهد داشت کما اینکه ادعای طرفداری وی و بستن تیمی در حد سقوط، فرضیه‌های علاقه‌او به تراکتور را کاملاً باطل می‌کند!

زیر مجموعه این مالک و مدیر منتخب او نیز کسی می‌شود که استفاده از یک آقازاده مستعفی با کوله‌باری از اتهامات را افتخار می‌داند و دیواری کوتاه‌تر از بازیکن خارجی برای توجیه کم‌کاری‌ها پیدا نمی‌کند!

واقعیت این است در مجموعه‌ای که محل جولان واسطه‌ها شده و با انتصابات عجیب و غریب از تیم‌های پایه تا بزرگسالان، چنین برداشت می‌شود که ضوابط جای خود را به روابط داده است، هیچ‌گاه نباید انتظار موفقیت داشت؛ این حقیقت تلخ تراکتور با مالکیت محمدرضا زنوزی مطلق است.